

Kanneljärven seurakunta

1923 aloitti toimintansa KJ:n srk. Kirkoksi kunnostettiin aluksi KJ:n kylän keskustasta Maria Kusnetsoffin huvila. 5.7.1925 päätti kirkkovaltuusto uuden kirkon rakentamisesta. Kirkon suunnitteli Viipurin kaupunginarkkitehti Uno Ullberg. Tämän 1934 valmistuneen 700 istumapaikan, hohtavan valkoisen, kauaksi näkyneen tornin, punaisen tiilikaton ja punamustan ristin omanneen kirkon vihki käyttöön 8.7.1934 Viipurin Hiippakunnan piispa Erkki Kaila. Alttaritaulu oli Bruno Tuukkasen Pako Egyptistä, urkuja ei ehditty ennen sotia hankkia.

Kirkko on edelleen pystyssä ja kello soi tornissa. Sodat se kesti ylväästi, mutta ei sosialismia, katto paloi lieveilmionä ja nyt ovat sen punatiiliseinät säitten armoilla. Kirkon sakasti on Inkerin Kirkon paikallisen seurakunnan käytössä. Sankari hautojen kohdalle on Kannel-Säätiön toimesta pystytetty kivinen muistomerkki 4.7.1991 ja puinen risti 1999.

KJ:n srk:n pitkäaikaisimpana kirkkoherrana toimi Viktor Muukkonen 1932-1949. Kirkkoherran virasto oli talvisodan evakossa Kiikassa ja jatkosodan jälkeen aluksi Sysmässä. Srk:n lopettajais-tilaisuus pidettiin Perttelissä 11.12.1949.

Kanneljärven kunta

Heti kun päätös srk:n perustamisesta oli saatu jätettiin anomus myös kunnan perustamisesta, joka sitten tapahtui 1.1.1925. Ensimmäinen valtuuston kokous oli 2.1.1925 avaajana herastuomari Ville Koli Hötsölästä.

Talvisodan alettua kunnan arkisto kätettiin kirkon pannuhuoneen ja halkovaraston väliseen solaan, joka muurattiin umpeen ja vasta muurattu seinä sotkettiin nokeamalla. Evakkoajan kunnan asioita hoiti hoitokunta Kiikassa kunnes 1942 alussa se muutti takaisin KJ:lle ja muuttui kunnan esikunnaksi. Kesäkuussa 1944 tuli taas lähtö evakkoon, tällä kertaa Sysmään ja kunnan esikunta muuttui jälleen hoitokunnaksi. 1945 lopulla se muutti Uskelaan Salon lähelle. 27.9.1948 hoitokunta vahvisti päätöksensä Kannel-Säätiön perustamisesta. Kunnan lopetettua tuolloin toimintansa, sen jäljelle jääneet varat, 1 400 000 mk, siirrettiin säätiölle.

Elinkeinot

Maatalous: Peltoviljelyn alkuaikoina pelloissa kasvatettiin hernettä ja hampua, viljat ja nauriit viljeltiin kaskimailla. Pääasialliset viljat olivat ruis, kaura ja ohra. Vehnää ei viljelty ennen vuotta 1918. Heinää alettiin viljelemään 1800-1900 lukujen vaihteessa. Juurikasveina on ollut ikimuistoisista ajoista nauris, joka soveltui hyvin kaskiviljelyyn ja oli hyvin säilyvää. Perunan viljely alkoi 1700-luvun lopulla. KJ:n hiekkaperäiset maat soveltuivatkin hyvin perunan viljelyyn. Turnipsia ja lanttua kasvatettiin rehuiksi. Kaalin kasvatusta myös harrastettiin, vaikka kaaliperhoset ja juurimadot usein tuhosivat kaalit jo taimena.

Suomen itsenäistyttyä kiinnitettiin erityistä huomiota maatalouden edistämiseen ja uudisraivaukseen. KJ:llä oli peltoa 1920 1950 ha ja 1937 3355 ha. Parisen vuotta ennen talvisotaa aloitettu Vammeljoen vesialeen perkaushanke olisi tuonut noin 1625 ha lisää hyväpohjaista viljelymaata, jakautuen KJ:n, Muolaan, KN:n ja UK:n viljelijöille, eniten kanneljärveläisten tilojen omistajille. Sota keskeytti perkaustyöt, ainoastaan Vammeljoki ehdittiin perata. Vammeljoen perkaus näkyy nykyisin siten, että entiset joet, kuten Suurjoki on enää pelkkä puro, entiset purot ovat pelkkiä ojia tai maastossa näkyviä kuivia uomia.